

indrømme Frankrig f. Ex. den samme Begunstigelse med Hensyn til Nedsættelse af Vintolden, som det har indrømmet Spanien, uden at faae Bederlag derfor, ganske simpelt fordi Traktaten indeholder det Samme, og jeg skulde tage meget feil, om ikke det var en Hovedgrund til, at vor Nabo mod Syd under ingen Omstændigheder vilde indlade sig paa nogen Nedsættelse af sin Vintold, at den nødvendig maatte have indrømmet det konkurrerende Vinland det Samme. Altsaa, det er ikke noget Giendommeligt for os.

Jeg vil hverken gjøre de finantzielle Betragtninger til mine, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Sage) fremsatte i Dag eller i Et og Alt de Betragtninger, som Mindretallets ærede Ordfører (Scharling) i Gaar fremkom med, skjøndt jeg i overmaade Meget samstemmer med, hvad der af ham blev angivet. Jeg ser ikke rettere, end at Flektallets Forslag, der jo betinger en uebliskelig Nedgang i Statsindtægterne af over 4 Mill. Kr., og saa strax vilde skabe Nødvendigheden for enten at indskrænke sine Udgifter eller ogsaa at forbruge af Beholdningen. Forholdet er jo nemlig det, at efter de sidst afslagne 5 Statsregnskaber, altsaa Statsregnskaberne for 1878—1883, er Overskudet, det vil sige, hvor Indtægterne have oversteget Aarets Udgifter, i Gjennemsnit $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og dersom vi blot ville se hen til det sidst afsluttede Regnskab, vil man se, at Overskudet kun er 2,870 000 Kr. Altsaa ser jeg ikke rettere, end at den uebliskelige Nedgang i Indtægterne af over 4 Millioner i Forbindelse med den Forøgelse af Udgifterne gennem Sindsfygeloven med $\frac{1}{2}$ Million Kr. til vil bringe den Nødvendighed tilstede enten ydeligere at reducere Statsudgifterne eller ogsaa at forbruge af den opsparede Kapital. Det er ingenlunde min Mening dermed at sige, at det vilde være en Tilbagegang i Formuestatus, det er klart, men jeg formener, at der til en god Økonomi hører, at man i gode og ordinære Tider ikke nøies med at blive staaende, men at man absolut bør forøge sin Status ved at afbetale paa sin Gjæld eller ved at samle Beholdning til kommende onde Tider. Da jeg nu er saa langt fra at mene, at vore nuværende Statsudgifter ere for store, tværtimod, efter min Mening bør man komme til betydelig større Statsudgifter, er det givet, at jeg ikke kan slutte mig til et Forslag, som ikke blot strax vil betinge et Forbrug af den opsparede Kapital, men som tillige gennem en lang Tid sandsynligvis vil affhjære den Forøgelse af Indtægterne, som man nødvendigvis maa paaregne for at kunne dække de numdgaaelig forøgede Udgifter. Jeg

tror, at man ofte gjør sig noget overdrevne Forestillinger om, hvad Statskassen formaar at udbære, og jeg skal derfor tillade mig at fremhæve nogle Tal. Jeg har her liggende for mig en Sammenligning af Status den 1ste April 1876 og den 1ste April 1884, vel at mærke, den sidste er ikke affattet med nogen absolut Nøiagtighed, da Regustabet ikke var afslagt ialtfald den Gang, dette blev mig givet. Derefter var i 1876 Beholdningerne i de 3 Kasser, som vi kalde dem, de almindelige Aktiver, Reserverfonden og Kassebeholdningen, 89,395,000 Kr. Den 1ste April 1884 var Summen i disse 3 Kasser 90,446,000 Kr., det vil altsaa sige, at der i disse 8 Aar er en Fremgang af 1 Million paa disse 3 Kasser. Vil man saa sige: Ja, men man har afbetalt paa Statsgjælden, det maa vi regne med, skal jeg gjøre opmærksom paa, at den 1ste April 1876 var vor Statsgjæld 181 Millioner Kr., og den 1ste April 1884 var den 198 Millioner Kr.; den er altsaa forøget med omtrent $17\frac{3}{4}$ Million Kr. Det, som saa forklarer, at man trods disse lidet tiltalende Cifre alligevel har haft en Fremgang, og en væsentlig Fremgang, det er Kjøbet af de fjællandske Baner, thi det er derved, at Forøgelsen af Statsgjælden er kommen. Regnes disse, hvad jeg tror, at man med fuld Føie kan, med som et rentebærende Aktiv, med Kjøbesummen 51,628,000 Kr., og der til dette Beløb lægges denne Million Overskud fra de 3 Kasser, faae vi derigjennem et samlet Plus af 52,0 Millioner, hvorfra maa drages den forøgede Gjæld paa 17,7 Millioner. Fremgangen bliver altsaa 35 Millioner, der fordelt paa 8 Aar giver noget over 4 Millioner om Aaret. For at naa fra disse 4 Millioner op til de 8 Millioner tror jeg, at der, som den ærede Ordfører for Mindretallet igaar kritiserede det, er en lang Vej at gaa, og jeg er ganske enig med den ærede Ordfører for Mindretallet i, at selv om det kunde lykkes at udfylde Mellemrummet mellem disse 4,4 Millioner og de 8 Millioner, skal det ikke kunne lykkes at udfylde det med gode rentebærende Aktiver. Men iøvrigt vil jeg ogsaa bemærke, at selv om det kunde have noget i og for sig ret tiltalende ved sig at ville overføre paa Efterkommerne en Del af de Byrder, der hidrøre fra de store Foretagender, som man i Nutiden gjør, derved, at Foretagenderne blive udførte ved at stifte Gjæld, turde det dog være noget tvivlsomt, om selve disse nyttige Foretagender vare blevne udførte, dersom de skulde kjøbes enten ved Forøgelse af Gjæld eller ved Forøgelse af Skatter. Jeg tror det